

τωτέρω δ' ὁ Νικόδημος ἀναφέρει «μονὴν τῆς Θεοτόκου τὴν ὀνομαζομένην Καταρυγὴν, ἣτις εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, ὅπου καὶ ἀδεται λόγος ἐκ παρὰδόσεως ὅτι ἀσκήτευσεν ἐκεῖ ὁ ἅγιος Κάλλιστος»⁶⁷⁷. Καὶ ἐν τούτοις ἐγγράφον τοῦ πατριάρχου Ματθαίου Α', δύο ἢ τρία ἔτη μετὰ θάνατον τοῦ Καλλίστου Β' ἐκδεδομένον καὶ πρὸς τὸν μητροπολίτην Σταυρουπόλεως ἀπευθυνόμενον, ἀναφέρει «κελλίον τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κύρ Καλλίστου»⁶⁷⁸. Καὶ τοῦτο μὲν, ἐξ ὧν γράφονται, τεκμαίρεται τις ὅτι ἔκειτο ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἐκ τῆς λέξεως ὁμοῦ ἀγιωτάτου κύρ Καλλίστου ἴσως δύναται 'να εἰκάσῃ τις ὅτι παραιτητάμενος τὸν θρόνον ὁ Κάλλιστος ἔζη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ πρὸ ἀλλαγῆς. Τρίτον ἄρα δεόν 'να μνησθῶ τοῦ Νικόδημου : διότι γράφει· **ἀφεις δὲ τὴν πατριαρχείαν τῆς Ἐκωνσταντινουπόλεως**, ἀπόκτησε σύμπουν Ἰγνάτιον τὸν καὶ αὐτὸν Ξανθόπουλον καλούμενον, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως γεννηθέντα, τῆς βασιλευούσης δηλαδὴ». Ἄλλ' ἐνταῦθα ὑπάρχει σύγχυσις, ἀνάστατον, ὡς νομίζω, ποιῶσα τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ἱστορίαν.

Τοῦ μακαρίου πατριάρχου Καλλίστου Β' τοῦ Ξανθόπουλου γινώσκεται συνοδικὴ διάγνωσις περὶ φονέων⁶⁷⁹.

Κατὰ τὸν Νικόδημον, ἡ ὀρθόδοξος ἀνατολικὴ Ἐκκλησία γερρίζει τὴν μνήμην τοῦ Καλλίστου Β' τῆ 22 νοεμβρίου.

1397—1440.

451. ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α'.

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ πατριάρχου Καλλίστου Β' μετετέθη εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ὁ τῆς Κυζίκου μητρο-

677. Συναξαρ. 22 νοεμβρίου· ἐν ὑποσημειώσει.

678. Acta, Β', 470.

679. Νικολίου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου Praenot. Mystagog. σελ. 146, 285 καὶ 327. Φαβριχίου Biblioth. Gr. ἐκδ. Ἀμβούργου. τόμ. Ι', 1737, σελ. 495.

